

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 05.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3235** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище в [населено място] срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. № 01-2600/9911/23.10.2012 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” - РА за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. по заявление с УИН15/260509/28068. Жалбоподателят посочва в жалбата си, че оспореният отказ е незаконосъобразен поради липса на мотиви. Поддържа незаконосъобразност поради неправилно приложение на материалния закон и невземане под внимание на всички относими факти. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо. В съдебно заседание се представлява, претендира разноси и навежда допълнителни аргументи в писмена защита по съществото на спора.

Ответникът заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие” оспорва жалбата. В съдебно заседание се представлява и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Жалбоподателят [фирма], със седалище в [населено място] е подал заявление за регистрация за 2009г. от 30.04.2009г. с У. 358956 за плащане на площ по Схема за единно плащане на площ (СЕПП) и Национални доплащания за площ (Н.)

за двадесет и два парцела в землището на [населено място], [община] и един парцел в землището на [населено място] [община] с обща площ 634.55 ха. На 15.05.2009 г. е подал и общо заявление за плащания на площ за 2009.

По повод уведомително писмо от ДФЗ – ОРА П. рег. № 01-152/3914 от 23.09.09г. за площи, заявени от повече от един кандидат, жалбоподателят е декларирал, че изцяло потвърждава размера и местоположението на двойно декларираните площи относно БЗС № 30590-23-3, декларирано и от З. „Напредък 2000”. След получаване на уведомлението за застъпването и двамата земеделски стопани са потвърдили застъпването. Към декларацията си от 19.10.2009г. за изясняване принадлежността на площите, заявени от повече от един земеделски стопанин, жалбоподателят е приложил нотариална покана и констативен протокол на нотариус – П., с който се удостоверява неявяването на председателя на кооперацията, с която е налице застъпването, за изясняване на спорните между лицата въпроси. Жалбоподателят е представил и обяснение за полученото застъпване, 95 броя договори (един от които е представен два пъти), както и други материали във връзка с установеното застъпване (л. 93- л. 224 по приложеното дело 144/2013 на АС-Плевен).

За изясняване на спора от страна на административния орган е назначена и направена проверка на място на 16.11.2009 г., приключила с контролен лист, от който е видно, че представител на жалбоподателя [фирма] е присъствал и е установено от длъжностни лица на ответника, че същия стопанисва и обработва, както заявените от него по заявлението площи, така и намиращи се в спорния БЗС № 30590-23-3 и заявени от него с площ от 166.47ха. /стр. 78 от делото/. Проверката констатира не само засяването и допустимостта на целия заявен парцел, с изключение на 2.229 ха, но е подписана и без възражения именно от жалбоподателя, тъй като същият е и засял и обработил конкретната площ. По настоящото дело са приложени и докладни записки на експертите от РТИ – П. извършили проверките, като са описани направените от тях констатации и искания за инструкции за последващи действия поради констатираното в резултат на административната проверка застъпване.

По делото са изслушани и свидетелски показания на двама свидетели – Д. М. и Н. П., които потвърждават допълнително констатациите от проверката на РТИ – П., че именно жалбоподателят е обработвал спорните площи в района на [населено място]. Макар и най-общи, без конкретни данни за размерите на площите, свидетелите установяват вече скрепеното в официалния свидетелстващ документ – контролният лист от проверката на място на РТИ – П., че именно жалбоподателят е обработвал заявената там площ в БЗС №30590-23-3, парцел 1.

По делото е изслушано и заключение на вещо лице /ВЛ/ по поставени от страните въпроси. ВЛ установява в извършената от него експертиза /СТЕ/ следното:

За 2009г. година жалбоподателят А. 2007 Е. е заявил за подпомагане 23 парцела с обща площ 634.55 ха в землищата на [населено място] и [населено място] и, [община]. Всички заявени парцели са обработваема земя, засята с различни земеделски култури. Подробни данни за всеки един от заявените за подпомагане парцели са изнесени в Таблица 1 към заключението на СТЕ. Всичките двадесет и три парцела с обща площ 634.55 ха са заявени за подпомагане както по СЕПП, така и по СНДП.

БЗС 12601-95-6-1, заявен за подпомагане с площ 24.71 ха като засят с мека пшеница. Установена е 0.22 ха недопустима за подпомагане площ, която представлява

необработена ивица по южната граница на парцела покрай полезащитния пояс.

БЗС 12601-96-2-1, заявен за подпомагане с площ 24.71 ха като засят с мека пшеница. Установена е 0.69 ха недопустима за подпомагане площ, която представлява полски път, пресичащ заявения парцел в посока изток-запад, който път е по-широк от 2 метра.

БЗС 30590 - 23-3-1, заявен за подпомагане с площ 166.47 ха като засят с царевица за зърно. Установена е 153.54 ха недопустима за подпомагане площ, която е недопустима в резултат на разрешено в полза на друг ЗС и на неразрешено застъпване. Застъпването подробно е обяснено в Таблица 3 от приложенията на СТЕ.

За този имот жалбоподателят е представил документи за 13.23 ха, които са признати в негова полза, с изключение на 0.3 ха, които не са признати, тъй като са заявени и от двамата ЗС. Или в полза на жалбоподателя са признати 12.93 ха.

За 84.52 ха от застъпените площи никой от двамата земеделски стопани не е представил документи и същите са останали като неразрешено застъпване.

Като неразрешено застъпване са останали и 0.3 ха, за които са подадени документи и от двамата земеделски стопани.

Като неразрешено застъпване са останали и 8.15 ха, за които документи е представил З. Напредък 2007, но документите не са признати като валидни.

В полза на З. Напредък са признати 60.57 ха, които също се явяват недопустими за подпомагане за жалбоподателя. В уведомителното писмо са констатирани разлики между заявените и установените като годни за подпомагане площи в два от заявените двадесет и два парцела, за които не е констатирано застъпване. Тези разлики представляват малки площи по края на парцелите, които са констатирани като необработени. Тези площи са посочени в колона 13 на Таблица 2 от приложенията към СТЕ.

С оспореното в настоящето производство уведомително писмо № 01-2600/9911/23.10.2012 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” - РА за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. по заявление с УИН15/260509/28068 на жалбоподателя са отказани изцяло поисканите суми по СЕПП в размер на 102982.52 лв. и по Н. в размер на 47904.64 лв. От приложената към писмото таблица за формиране на общата оторизирана сума се установява, че при извършени административни проверки е установена недопустима/наддекларирана площ, както следва: при декларирана по СЕПП и СНДП площ от 634.55 ха е установена наддекларирана от 154.45 ха или 32.17 % недопустима площ. Като основание за отказа са посочени разпоредбите на чл.43, ал.3, т.5 ЗПЗП и чл.47, ал.2, т.6 ЗПЗП - за една и съща площ са подадени две или повече заявления, при които застъпването на площи не е отстранено. Не са наложени санкции за бъдещ период.

За уведомително писмо кандидатът е узнал случайно, съобразно твърденията му в жалбата. Не са представени доказателства за официалното му уведомление.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Доколкото неса представени доказателства на коя дата лицето е узнало за оспорвания от него акт, то следва да се приеме, че подадената жалба е в срок.

По същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

В настоящето съдебно производство съгласно чл. 168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно чл.26, ал.2 и чл.20а, ал.1 ЗПЗП вр. чл.11, ал.1 от У. правилник на ДФЗ (отм., ред. Д.в. бр.47/2010г.).

Актът е мотивиран от фактическа страна с установено застъпване, което не е отстранено, в размер на 154.45 ха по СЕПП и Н. и от правна страна с разпоредбите на чл.43, ал.3, т.5 и чл.47, ал.2, т.6 ЗПЗП - за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено.

При издаване на процесния акт е извършено съществено нарушение на административно производствените правила, изразяващо се в нарушение на чл. 35 от АПК. Административният орган не е съобразил всички събрани по преписката доказателства по отношение на установеното застъпване. В конкретния случай това е довело до неправилна преценка и издаване на акт, в нарушение на материалния закон. Като не е взел предвид извършената проверка на място и установеното от нея обработване на спорния парцел, а се е обосновал само с извършената административна проверка на застъпените площи, административният орган е допуснал нарушение на административните правила, което се е отразило съществено върху правата на жалбоподателя за получаване на заявеното подпомагане.

Налице е нарушение на материално правните изисквания на закона, резултата от несъобразяването на събраните данни по преписката.

Жалбоподателят е уведомен за установено застъпване с уведомително писмо на ОРА – П.. БЗС-то има № 30590 - 23-3 по СИЗП, като застъпен в СИЗП е отделен имот с №30590-23-4, а по заявление на жалбоподателя е имот с №30590 - 23-3-1. [фирма] е представил договорите, с които разполага, а за останалата част е изискал извършването на проверка, която да установи кой обработва заявените от него площи. Съдът възприема резултатите от проверката обективирани в контролния лист и счита, че именно установеното на място е следвало да залегне в уведомителното писмо като мотиви по отношение на допустимия за подпомагане размер на конкретното БЗС, така и по отношение на действителното лице, обработващо площта, а именно – жалбоподателят [фирма].

Това е така, защото съгласно Инструкцията за попълване на Декларация за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин (приложение към самата Декларация) при представяне на документи, доказващи правото на ползване върху спорната територията на повече от един земеделски стопанин, те не се вземат предвид. Съгласно чл.43, ал.3, т.5 и чл.47, ал.2, т.6 от ЗПЗП когато повече от един от засегнатите земеделски стопани предоставят документи за правото на ползване на застъпените площи и не може да се постигне еднозначно изясняване на принадлежността им (ползването им) двойно застъпените площи се изключват от заявленията на засегнатите земеделски стопани. Посочено е в Инструкцията, че документите, доказващи правно основание за ползване са: договор за аренда или наем, споразумение по чл.37 ЗСПЗЗ за комасация, договор за съвместно ползване, декларация от собственика на земята с копие от документ от правото на собственост на

арендодателя (при неформална договореност), нотариален акт заедно с актуална скица, протокол за въвод във владение заедно с актуална скица, и други документи (писмени доказателства), доказващи право на ползване. Като такова друго доказателство може да бъде прието и контролния лист от извършената проверка на място, който освен размерите на обработените, съответно допустими за подпомагане площи е установил и действителното лице, което ги обработва. В този смисъл съдът кредитира и свидетелските показания на изслушаните свидетели. Макар и най-общи, без конкретни данни за размерите на площите, свидетелите установяват вече скрепеното в официалния свидетелстващ документ – контролния лист от проверката на място на РТИ – П., че именно жалбоподателят е обработвал заявената там площ в БЗС №30590-23-3, парцел 1.

В оспорения акт липсват изложени мотиви, по какъв начин и на базата на какви писмени доказателства са разрешени констатираните застъпвания (като изцяло липсват мотиви относно застъпване на конкретен БЗС и на конкретно застъпена площ от него). Посочено е, че застъпването не е отстранено, но това не е достатъчно, както, за да организира засегнатото лице защитата си срещу акта, така и на съда, за да осъществи съдебен контрол за законосъобразност на констатираното застъпване. Липсата на мотиви е самостоятелно основание по чл.146, т.2 АПК за отмяна на акта като незаконосъобразен.

Съдът намира, че оспореният административен акт е материално незаконосъобразен по смисъла на чл.146, т.4 АПК. Съгласно чл.43, ал.3, т.5 ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по СЕПП когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено. Законът не урежда процедура за отстраняване на застъпването. Съгласно чл.65, пар.4 от Регламент № 796/2004г. неспазванията се считат за "определени", ако са констатирани като последица от всякакъв вид проверка, извършена в съответствие с настоящия регламент или след като са били доведени до вниманието на компетентния контролен орган по някакъв друг начин. Установява се от заключение на СТЕ, изготвена от вещото лице С. К., че за определяне на допустимите за подпомагане площи за 2009г. е изготвена цифрова ортофотокарта, като е направено компютърно сравнение на заявленията от жалбоподателя контури и тези, определени като «допустими за подпомагане земи за 2009г.

Съдът намира, че констатациите по отношение на БЗС 12601-95-6-1, заявен за подпомагане с площ 24.71 ха като засят с мека пшеница и БЗС 12601-96-2-1, заявен за подпомагане с площ 24.71 ха като засят с мека пшеница за недопустимост съответно на 0,22 и 0,69 ха не биха се отразили съществено на крайния акт за одобряване на сумите за подпомагане. Основния спорен въпрос е по повод неотстраненото според ответника застъпване за БЗС №30590 - 23-3-1, заявен за подпомагане с площ 166.47 ха като засят с царевица за зърно.

Съдът кредитира изцяло заключението на ВЛ К. като компетентно изготвено и неоспорено от страните. Макар на пръв поглед неговите констатации да се различават от възприетото от съда по-горе и при проверката на място, трябва да се има предвид, че ВЛ е обсъждало само представените от страните договори, но не е разполагало с останалите документи от извършените на място проверки. Задачите, които са били поставени на ВЛ не са включвали подобна проверка. Ето защо, съдът

обосновава правния си извод, че административният орган е приложил неправилно закона като е приел, че има застъпване за БЗС №30590 - 23-3-1 и за двете схеми за подпомагане, без да съобрази констатациите на РТИ-П. по отношение на същия имот. Налице е отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК оспореният акт следва да бъде отменен изцяло, а преписката да бъде върната за ново произнасяне на административния орган, който да вземе предвид липсата на застъпване, поради наличието на констатация от контролния лист на извършената на място проверка.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, както следва: 50 лв. държавна такса и 500 лв. адвокатско възнаграждение. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, II отделение, 30 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], със седалище в [населено място] срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. № 01-2600/9911/23.10.2012 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” - РА за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. по заявление с УИН15/260509/28068.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” [населено място], [улица] да заплати на [фирма], със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК] на основание чл.143, ал.1 АПК направените по делото разноски в размер на 550 (петстотин и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: